

Historisk sus og prestebroerskap under ett tak

Den nyrestaurerte presteboligen i Klokkarvik kan gi noen og en hver lyst til å bli prest på flekken. Det er ikke akkurat en stakarslig bolig soknepresten i Sund har som daglig husvære for seg og sitt.

— Vi bor her med respekt, sier Harald Grønnevik, forholdsvis forsk beboer i presteboligen i Klokkarvik. Han viser oss rundt på den herskaplige eiendommen som har vært historisk tilholdssted for soknepresten i Sund siden 1830-årene. Utenfor er boligen nøyaktig slik den var på den tiden den var ny og huset Johan Fritzner Greve, presten som i beste potetprest-stil, lærte sunsokningene renslighetens dyd.

Ikke museum

Det historiske suset alene kan lamme spikreklare hender som vil henge opp ulike bilder på veggene i huset. Grønnevik har likevel frimodighet til å slå et slag. — Vi bor her med respekt, samtidig som vi ikke bor på et museum. Vi har våre egne møbler, og vi henger opp bilder akkurat som vi vil, sier han.

Soknepresten vil ikke nekte for at boligen er den vakreste presteboligen han noen gang har bodd i. Og Grønnevik har 15 års erfaring med å bo i presteboliger. Først en del år på Osterøy, så noen år på Rennesøy i Rogaland, før han tidlig i sommer kunne flytte inn i den nyrenoverte presteboligen på Klokkarvik.

Nyrestaurert

Etter et år med omfattende restaurering fremstår nå presteboligen som helt ny. Byggmester Eilert Natås har i samarbeid med arkitekt Odd Gunnarsen hentet frem detaljer som er helt originale fra husets første tid. Det er ikke spart på penger eller detaljer. Alt er tatt grundig og nøyaktig. Det sier seg selv at alt arbeidet har kostet flekk. — Men hvor mye? — Ja, det er sikkert interessant å for folk å vite, men for å være helt ærlig, så vet jeg det ikke. Har egentlig ikke så lyst å vite det heller, sier Grønnevik.

Prislapp: Tre millioner kroner

Men Grønnevik får unnskyldt vår nysgjerrighet, for byggmester Natås kan fortelle at regningen etter hvert endte på over tre millioner kroner.

— Men da har vi rett og slett laget et nytt hus. Vi rensket bort alt innvendig, og stod bare igjen med skallet før vi startet, sier Natås.

Han måtte rive all klattingen som var kommet på i delvise restaureringer de siste årene. Noe av det hadde begynt å falle fra hverandre. Taket i ene enden måtte rettes opp fordi huset hadde sunket med hele 20 centimeter, og det var døde og levende rotter i alle husets tak og vegger.

Nå fremstår huset i en stand som

gjør det unødvendig å røre det med hammer og sag de neste femti år. Huset har tre centimeter tykke bordplater av furu spesialsåret i Hardanger. Bordplatene ble skrudd fast i veggen fordi tyngden ville bli for belastende for eventuelle spikre. Betalingen er det Opplysningsvesenets Fond som har stått for. Tidligere ble fondet forvaltet av Kirkedepartementet, men det er nå en selvstendig stiftelse. Selvstendigheten har også ført til større muligheter til å ta vare på og bruke penger på de kulturskattene som prestegårdene representerer. Pengebruken og investeringene lar seg nok også forsvare rent økonomisk. Prislappen på presteboligen i Klokkarvik ville trolig endt på over 3 millioner kroner om den hadde kommet på det frie markedet, i følge erfame meglere på Sotra.

Prestebroerskap

Men det skjer nok aldri. Og det er Harald Grønnevik glad for.

— Jeg tror det er viktig for folket i Sund å ha et fast sted for presten.

Jeg kommer kanskje bare til å bo her i noen år, men presteboligen er her alltid. Det er litt spesielt å tenke på at folket i Sund de siste 170 år har kunnet finne soknepresten akkurat her, sier Grønnevik.

Tradisjon og historisk sus er viktig for soknepresten. Han synes det er spesielt å bo i et hus og kjenne broerskapet med prester fra tidligere tider.

— Historien og tradisjonen gjør det viktig at dette forblir en prestebolig, sier Grønnevik som ikke synes det er vanskelig å boltre seg på over 300 kvadrat.

— Vi bruker alle rom i huset, sier han og legger ikke skjul på at han, konen og katten har god plass.

Kreativt rom

Husets mest kreative rom er kontoret. Det er husets bibliotek, som forøvrig er tilholdssted for bibler i alle varianter. Grønnevik peker på en rød murstein av en bibel som var hans barndomsbibel.

— Far sa at det burde vært 18 årsgrense for å lese den, på grunn av alle de gammeltestamentlige illustrasjonene, smiler Grønnevik.

Nå bærer imidlertid den røde boken preg av å være nedstøvet.

— Her i dette rommet skriver jeg de fleste prekenene mine. Det er lett å la seg inspirere og være kreativ her, sier Grønnevik.

Rommet er møblert med gamle møbler fra midten av 1800-tallet og de slitte bokryggene i biblioteket passer godt til husets gamle stil.

Grønnefingre

Selv om huset nå blomstrer i sin nye prakt, blomstrer hagen kanskje vel mye. Det er en del busker og vekster som bør ha seg litt behandling. Det er ingen fare, for Grønnevik svarer bekreftende på at han har grønne fingre.

— Jeg har nok det, ja. Jeg synes det er kjekt å jobbe i hagen, har jo alltid hatt stor hage og mer enn nok å ta meg til med.

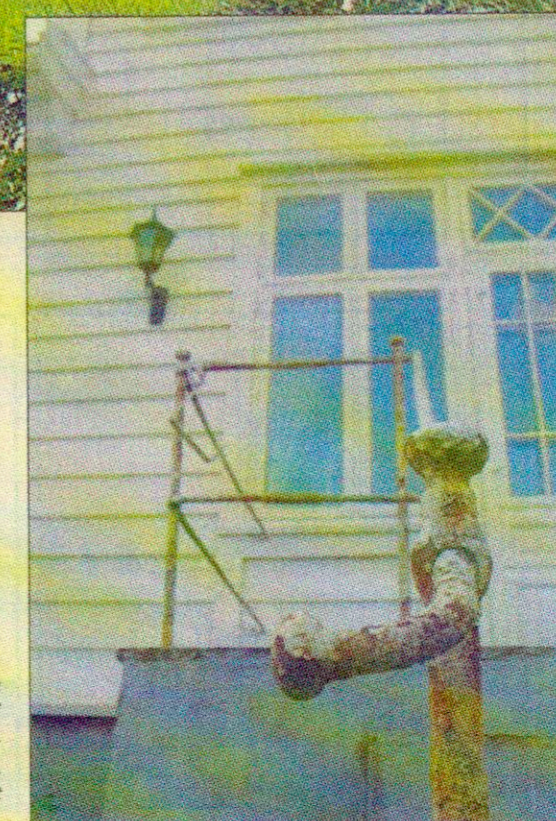
— Blir det ikke mye arbeid for en

Restaurert for over 3 millioner kroner



PRESTEGÅRDENS KATT: Han har det godt, Korken som pusen heter, der han ligger og dovner seg på prestegårdstrappen. — Katten ville egentlig ikke være med til Sund da vi flyttet fra Rennesøy, sier Grønnevik. Nå ser den likevel ut til å kose seg.

SOM NYTT: Prestegården i Klokkarvik fremstår som flunkende ny etter at det har blitt investert over tre millioner kroner til restaurering av selve boligen.



HISTORISK SUS: I dette rommet behandles kirkeårets tekster i omgivelser som i seg selv kan virke inspirerende. — Her kan jeg være kreativ når jeg skriver prekenene mine, sier Harald Grønnevik.

FORFALLETS SKJØNNHET? Smijernet på trappen er det eneste som ikke er i tipp topp stand på presteboligen i Klokkarvik. Spørsmålet er om det i det hele tatt trengs å fikses.



Spanande, overraskande, pussig, kanskje provoserende, eller rett og slett morosamt? Du kjenner dei gode historiane. Vi fortel dei.

Tips oss!

Tlf: 56336500
Fax: 56330410
E-post: redaksjon@vestnytt.no

Reportasje:
Gordon Andersen